

The LED Weekly

published for Vo-Vi fellow practitioners by VoViLED

P.O. Box 71071 Sunnyvale, CA. 94086 USA

Vol. 10, No. 4 April 13, 1997

voviled@ix.netcom.com

Ban Biên Tập: Vân Anh, Nguyễn Khiêm, Kiều Hòa, Hoàng Vinh, Minh Bảo, Minh Sơn, Hữu Lâm, Văn Hoa, Thu Sương, Ngọc Sương, Trọng Hiếu, và Ngọc Minh.

Lời Mở Đầu

Thấm thía quá bạn ơi!

Lời cao ý đẹp vui hòa
Thành tâm nhận được món quà thương yêu
Trần đầy nguyên lý thật siêu
Tâm ta tu tiến ta đi tu tiến chung
Khai thông trí tuệ mỗi vùng
Tình thương đạo đức vô cùng thâm sâu
Cần khôn vũ trụ kết tâu
Chon tâm thức giác nhiệm mầu khai minh
Thực hành khai triển hành trình
Chon tâm thức giác chính mình tự tu.

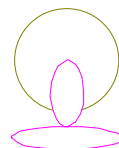
Lương Sĩ Hằng

Thư ngỏ

TRUNG TÍN

Trung tín một lòng ta xây dựng
Giữ lối chung hành tự cảm ứng
Trên dưới một đường không biến đổi
Đồng lòng xây dựng tiến từ từng.

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám từ 13-2-97 đến 19-2-97

Copyright (C) 1997 by Lương Sĩ Hằng & VoViLED. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám.

Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

1. *Diệu pháp nằm ở đâu?*
2. *Giữa vũ trụ và con người có cái gì lạ không?*
3. *Giác ngộ là gì?*
4. *Ngoài không gian có chấn động Nam Mô A Di Đà Phật không?*
5. *Thương mại là gì?*
6. *Muốn quý yêu Trời thì phải làm sao?*
7. *Cảm thú và loài người có gì khác biệt không?*

Sydney 13-02-97 2:25 AM

Hỏi: *Diệu pháp nằm ở đâu?*

Đáp: Thừa diệu pháp nằm ở chơn tâm phát triển đến vô cùng tận, luồng điện rút từ trung tim bộ đầu đi lên cứ vậy mà hành sẽ tới đích.

Kệ:

Thực hành phát triển vô cùng tận
Giải tỏa phiền ưu tự tiến lần
Dứt khoát tình đời không tiếp động
Thành thời thực hiện giúp tâm thân.

Sydney 14-02-97 5:25 AM

Hỏi: *Giữa vũ trụ và con người có cái gì lạ không?*

Đáp: Thừa giữa vũ trụ và con người, đối với mắt phàm thì hai giới khác nhau, nhìn lại trong nội thức thì sự sống còn của loài người và vạn linh (thì) cùng chấn động mà phát triển trung tâm sinh lực như nhau, hoạt động và an nghỉ, sự liên hệ rất mật thiết, từ hơi thở một, dưỡng khí nuôi lớn quần sanh, phát triển theo chiều hướng khả năng sẵn có. Phần hồn thì biệt lập, thăng trầm theo định luật thanh trược mà tiến hành, dứt khoát là thanh, liên hệ là trược, quân bình là giải nghiệp. Cho nên người tu, dùng ý niệm Nam Mô A Di Đà Phật, phát triển nguyên lý chấn động của nội tâm, phần hồn tự nó phát triển đi lên thoát tục.

Kệ:

Hòa mình thanh tịnh nhơn duyên tiến
Thức giác bình tâm tự tiến xuyên
Cơ hội nghìn trùng nay giác ngộ
Bằng lòng phát triển chẳng gây phiền.

Sydney 15-02-97 5:00 AM

Hỏi: *Giác ngộ là gì?*

Đáp: Thừa giác ngộ chính tâm thức của hành giả hiểu được và thấy được rõ ràng, trực giác triển miên phát triển.

Kệ:

Khai thông trực giác cứu thân hình
Tự thức tự tu tự giảm khinh

Đường hướng phân minh không lục đạo
Vượt xuyên các giới tự mình mình.

Sydney 16-02-97 5:10 AM

Hỏi: *Ngoài không gian có chấn động Nam Mô A Di Đà Phật không?*

Đáp: Thừa ngoài không gian có chấn động của nguyên lý Nam Mô A Di Đà Phật, luôn luôn hỗ trợ và xây dựng cho hành giả Vô Vi, tiến tới giới không trong thanh tịnh, tự mình cảm thức, sẽ ổn định bất cứ trở ngại nào xảy đến.

Kệ:

Quy không hòa hợp muôn chiều tiến
Thức giác tâm tư chẳng lụy phiền
Sám sát không còn tâm dừng tiến
Thực hành thanh tịnh tự quy nguyên.

Sydney 17-02-97 4:55 AM

Hỏi: *Thương mại là gì?*

Đáp: Thừa thương mại là giao hảo và đồng ý với nhau trong tinh thần trao đổi, thì mới có cơ hội đem lại sự hòa bình cho chung. Nhờ sự cạnh tranh phát triển và phục vụ, lợi cả mọi mặt, thực công bằng và bác ái, đổi trao kinh tế liên hệ tình Trời Đất, chia sẻ cho nhau tùy theo nhu cầu cần thiết của đôi bên, sống vui hòa bình.

Kệ:

Thương trường giải mở tình thân hữu
Phục vụ mưu sinh bán lơn trừu
May áo đủ màu tô sắc đẹp
Thành tâm phục vụ chẳng cần mưu.

Sydney 18-02-97 3:05 AM

Hỏi: *Muốn quý yêu Trời thì phải làm sao?*

Đáp: Thừa muốn quý yêu Trời thì trước hết phải biết quý yêu mình, tự cảm thức sự thanh tịnh là quan trọng, tự sửa chữa sự sai lầm của chính mình thì mới có cơ hội thấy rõ tình Trời hơn. Càng hiểu được sự hiện diện của chính mình do sự cấu trúc của Trời và Đất đã hình thành, tự cảm thông được

tứ giả hợp thành, hoạt động trong phạm vi nước lửa gió đất, kết thành sự tham muốn và tự tạo sự trì trệ và tham lam, đứng đầu trước mọi sự việc, có tham thì mới có tiền đối về đời, đối về đạo có tham thì mới có khổ! Gọi là nghiệp lực.

Kệ:

Nghiệp lực phát triển triển miên động

Cảm thức loay hoay chỉ có còng

Loạn động phơi bày nhiều tiết mục

Khổ tâm thực hiện từ ngoài trong.

Sydney 19-02-97 6:50 AM

Hỏi: *Cầm thú và loài người có gì khác biệt không?*

Đáp: Thừa cầm thú và loài người hình thù thì có khác biệt, còn về diễn thì cũng chung sống như nhau, mỗi phần có một vị trí tiến hóa tùy theo vị trí của một đơn vị thanh trược mà thôi. Cầm thú cũng có sự yêu thương và đùm bọc lẫn nhau, hòa hợp với nguyên lý tự nhiên và hồn nhiên. Đối với

loài người thì có cơ hội phát triển phần trí tuệ qua con khảo đảo, phần cảm thú thì chỉ phát triển luồng diễn đi ngang, chỉ biết hơn thua và chấp nhận. Từ cầm thú tiến hóa tới con người thì ác ý nhiều hơn và tánh tình ngang tàng, không biết đạo đức là gì, khó có cơ hội hội nhập thanh quang của Thượng Đế, với mắt đời thì thấy rõ một tội hồn đang bị phạt, phải chịu hy sinh thân xác, theo luật nhân quả mà tiến hóa, khó đạt tới thanh tịnh, nhập vào địa ngục trần gian. Cho nên người tu cảm thức được điều này, tự động không ăn thịt cầm thú, thực hiện thương yêu và xây dựng, bằng lòng nuôi dưỡng sanh linh của Trời Đất, phục vụ và truy tầm nguồn gốc tinh vi của Thượng Đế đã an bài.

Kệ:

Sanh linh có một không hai tạo

Mặt mũi thân hình cũng giống nhau

Cấu trúc siêu nhiên nên ngũ tạng

Giam hồn giam vía vẫn câu an.

Thư Từ Lai Vãng

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người CHA VÔ VI yêu quý..... Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ WASHINGTON STATE

Vancouver, WA 02-08-97

Kính bạch Thầy,

Hôm nay con vừa nhận được thư của cháu của chồng con nhờ con chuyển đạt thư này đến thăm và chúc thọ Thầy.

Nhân tiện hôm chuyển đi dự Tết Vô Vi ở Thái Lan, con có về lại quê nhà thăm gia đình, có được dịp đem băng giảng của Thầy về để tặng cho chị và cháu vì cháu nói là thiên theo “Ông Tám”. Con mừng quá liền cố gắng dấu băng và mang sách về cho cháu. Nhưng rất tiếc là con thấy cháu thiên không đúng những gì Thầy đã dạy chúng con qua biết bao nhiêu sách báo. Cháu cũng bắt ấn Tam muội trong tư thế Thiên định, chứ không Soi hồn,

thêm những câu niệm cũng có sửa đổi thêm là trước khi vào Thiên định có thêm câu “Ý niệm Trời, Trời, Trời”. Sau đó, thì con thấy cháu lắc, lắc bên tay phải, xong đến bên trái rồi lại ngồi yên, làm như vậy ba lần. Con có hỏi, thì cháu nói làm như vậy có diễn mạnh xung lên. Riêng mẹ của cháu thì không làm như cháu mà chỉ bỏ Soi hồn thôi. Nhà của cháu hiện nay là một “Đại đường Thiên Diệp”, tên của huynh trưởng của cháu (*ông Bảy Hố*) đặt cho cháu đây Thầy ạ! Và có rất nhiều bạn đạo đến để học thiên. Con thấy tội cho huynh tỷ của chúng con muốn đi tầm đạo mà gặp phải tình trạng này thì cháu Diệp lãnh biết bao là tội trạng. Thật ra con không biết vô tình hay cố ý sửa pháp, con cúi đầu xin lạy đức Thầy ban bố cho cháu vài lời để cháu được trở về đường ngay nẻo chánh.

Kính tạ ơn Thầy.

Con kính thương Thầy rất nhiều.

ĐTK

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

K con,

Thầy đã nhận được thư của con, được biết con đã về VN thăm gia đình và hiểu một phần nào là người ta đã cho con biết rằng thiền theo Ông Tám không đúng, và con sẽ cảm thấy họ bị khối linh trong người chuyển hóa ngồi không thẳng người; đó là không đúng đường theo ông Tám rồi. Đường lối của ông Tám là thực hiện PLVVKHHBPP khứ trước lưu thanh, không nuôi dưỡng trực khí thì sẽ không bị lắc lư như con đã tả trong thư. Vậy con nên gởi sách Thực Hành Tự Cứu về cho cháu đọc cho rõ ràng. Không nên nghe lời những người bị cỗi âm xâm chiếm. Tình trạng hiện tại tại VN, toàn là cỗi âm giảng giải cúng lạy và không minh triết; đó là bị ma nhập xác rồi, tu chưa đến đâu, đặt tên lộng lẫy như Trời Phật là có tội. Chính hành giả chưa biết chính họ, thì làm sao biết được gốc gác của người khác mà đặt tên. Con nên cố gắng gởi bằng và phương pháp công phu chính Thầy đã hành để cho cháu tự thực hành và khai triển trực giác của chính cháu, thì sẽ không có sự mê lầm nữa. Chúc con vui tiến.

Quý thương,

Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ CANADA

Kính thưa thầy xin thầy vui lòng giải đáp cho con các thắc mắc sau đây:

- Bất cứ lúc nào con niệm Phật thì thấy người nóng ran lên. Như thế xấu hay tốt ?
- Bình thường trong khi công phu con thường cảm thấy nóng đằng lưng xương sống. Một hồi bớt nóng rồi mát gần mấy tuần con cảm thấy nóng luôn cả phía trước ngực. Như thế con không biết là con hành pháp đúng hay sai ?
- Thế nào là được rút bộ đầu ? Những hiện tượng nào chứng tỏ hành giả đã được rút bộ đầu ?

Xin thành thực cảm ơn thầy.

Con

CNQ - TD Jolicoeur

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

NQ,

Niệm Phật không có thể bị nóng trong cơ thể được. Nếu nóng trong các bộ phận thì phải đi xem bác sĩ, vì độc tố trong người quá nhiều, bằng không thì phải thanh lọc một kỳ đầy đủ: gan, thận, và tế bào, thì hiện tượng đó sẽ không còn nữa.

Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

Thị Trần L, huyện T ngày 6 tháng 2 năm 1997 (29 tháng 12 âm lịch)

Kính thưa Thầy kính mến,

Con đã viết thư cho Thầy một tháng qua, nhưng chưa gởi được vì thất lạc địa chỉ của Thầy, nay tìm được địa chỉ mới của người bạn nên con viết thư tiếp và gởi cùng mấy tấm ảnh mà chúng con vừa làm công tác từ thiện trong dịp Tết Đinh Sửu.

Thưa Thầy, công tác từ thiện nhân đạo giúp đỡ nhân dân nghèo neo đơn, mù loà bệnh tật chúng con đã làm được hơn 10 năm qua. Các anh em tu Pháp Lý Vô Vi ở quê nhà, nơi con đang sinh sống đã thực hành tứ vô lượng tâm theo tinh thần từ bi bác ái của Phật - không phải vì danh lợi mà vì tình thương đối với người dân đang gặp vô vàn đau khổ.

Đối với nhà nước họ kết nạp những người có kiến thức để đứng đầu một hội quần chúng giúp đỡ nhân dân nghèo giải quyết các khó khăn hiện tại theo tinh thần của hội CTĐ quốc tế - hay Hội Y Học Cổ Truyền để trị bệnh cho dân, còn về kinh phí thì họ không hề quyết định. Cho nên chúng con hoạt động giúp nhân dân phải tự vận động quyên góp các mạnh thường quân có lòng từ tâm, và chúng con hoạt động được dễ dàng là do các chức danh hợp pháp của hội quần chúng. Cũng như các bức thư trước, nhân dân ở vùng sâu sông rạch còn rất nghèo khổ, chúng con đứng đầu 2 hội quần chúng: 1) Hội Chữ Thập Đỏ huyện T, và Hội Y Học Cổ Truyền muốn hợp lại thành lập một bệnh viện Y Học Dân Tộc miễn phí hay một phòng khám hốt thuốc Nam, châm cứu, chích lễ v.v.. để giúp dân nghèo trị bệnh nhưng khó khăn về kinh phí. Chúng con đang soạn văn bản xin các hội từ thiện trên thế giới nhưng chưa biết các địa chỉ và thủ tục ra sao?

Chúng con xin Thầy và các bạn hướng dẫn đơn xin. Bên này chúng con sẽ đóng dấu ký tên gửi qua và nhờ chuyển, mong họ giúp hội chúng con bất cứ hình thức nào - thuốc, kinh phí, quần áo cũ... để chúng con tiếp tục làm công tác nhân đạo đến với đa số người nghèo của huyện nhà và toàn tỉnh Sóc Trăng nói chung. Rất mong Thầy hiểu chúng con. Chúng con thành tâm biết ơn Thầy.

H T T ngày 6 tháng 1 năm 1997

Kính thưa Thầy thương yêu,

Đã lâu rồi, cách đây hơn năm năm tại C con có gửi cho Thầy 2 lá thư. Sau đó Thầy có hồi âm và gửi tặng cho con một bức ảnh của Thầy và trong thư Thầy đã khuyên con thực hiện đúng 3 pháp hằng ngày. Từ đó đến nay con đã thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí, tiếp tục làm công việc từ thiện trị bệnh giúp người, độ người tùy duyên, có điều làm con vui là do ơn trên dẫn dắt con đã về một gặp lại rất nhiều người tu Pháp Môn Vô Vi Huyền Bí Học của Thầy. Họ vẫn tôn kính Thầy như một minh sư, dù chưa gặp Thầy lần nào. Có một hành giả tu pháp môn Vô Vi, ăn chay trường suốt 20 năm (*sau 30 tháng 4*) chỉ biết Thầy qua sách vở kinh điển, hình ảnh, cũng như nghe các bạn đạo kể với nhau về Thầy, cô đã kiên trì tu pháp môn Vô Vi, nhưng rồi thay qua một cơn bạo bệnh nữ hành giả đã liệt hai chân, cô đã thề trung thành với minh sư tôi, Ông Tám, cho đến khi bỏ xác thân này. Con gặp cô tu sĩ lần đầu tiên qua sự giới thiệu của một bạn đạo, con hứa trị bệnh cho cô và tự giới thiệu tôi cũng là đệ tử của Ông Tám và đã hành pháp lý Vô Vi hơn 15 năm nay, với nét mặt mừng rỡ, khóc trong nghẹn ngào cô nói: Tôi cũng như ông, chỉ biết Thầy mình qua lời giới thiệu và hình ảnh của các bạn đạo tặng cho, không biết tôi còn sống để gặp lại Thầy mình hay không?

Thưa Thầy, đệ tử chưa thọ giới của Thầy tại Việt Nam rất nhiều, riêng nơi con đang ở, thị trấn Phú Lộc, huyện T có nhiều người tu hành Pháp Lý Vô Vi họ thích làm việc từ thiện, như sưu tầm thuốc nam, trị bệnh bằng các khoa châm cứu, chích lễ ở các tổ từ thiện chữ thập đỏ, có người được cơ duyên tu tinh tấn có điển năng rất mạnh có thể trị được nhiều bệnh bằng điện năng của mình, gọi là nhân điện điển hình như ông chủ tịch Hội Chữ Thập Đỏ Trương Chính Hên. Về đến P trị bệnh cho nhân dân, do có ý (*gì không biết, viết chữ khó coi quá*) và kiến thức về y học cổ truyền con được đề cử và được bầu

làm chủ tịch hội Y Học Cổ Truyền Dân Tộc huyện T. Chính nơi đây con gặp lại rất nhiều bạn đạo, từ đó chúng con càng hiểu nhau hơn, thường giúp đỡ lẫn nhau tu học, tự hành tự tiến, cơ duyên nào tạo cho họ có một sự đoàn kết, một quyết tâm tu hành Pháp Lý Vô Vi. Không cần tình trường, họ chịu cực sống cuộc đời thanh đạm độ bệnh cứu người thực hành tứ vô lượng tâm và luôn tôn thờ Thầy như một minh sư đã thọ pháp. Con thiết nghĩ đây cũng là một cơ duyên, nhân duyên, đồng thanh tương ứng, đồng khí tương cầu, ơn trên đã dẫn dắt và các linh căn đã được gặp nhau lại, cảm thấy như đã biết nhau từ kiếp trước. Không biết Thầy có nghĩ đến họ hay không? Theo con thì tâm họ luôn luôn nghĩ đến Thầy, luận về đạo pháp trên môi họ lúc nào cũng nhắc nhớ "Ông Tám", cũng như con đã viết thư cho Thầy cách đây hơn 5 năm và được Thầy hồi âm đáp ứng.

Thưa Thầy con và các bạn cũng khỏe, riêng con đã từ chối ra đi theo diện ODP, vì ở VN còn nhiều việc phải làm. Nhân dân ở các vùng nông thôn sâu rất còn nghèo khổ tội nghiệp. Họ đang cần Thiện Nhân giúp đỡ và lực lượng có tâm hành thiện như chúng con mới giúp họ được mà thôi. Con đã tập hợp nhiều bạn đạo, thường xuyên nhắc nhở việc tu hành và giải quyết với họ sẽ có ngày gặp Thầy trong thời gian không xa.

Trong kinh Đức Phật có dạy: Phật Tử ở xa ta hàng ngàn dặm, nhưng luôn nghĩ đến giới luật của ta, cũng không chứng đạo đạo lý nhiệm mầu. Đây cũng là kim chỉ nam để chúng con tin tưởng về đức độ của Thầy, tiến bộ nhiều hơn trên con đường tu hành giải thoát.

Đại diện một số bạn đạo, xin Thầy một ít hình ảnh cũng như tin tức sinh hoạt của Thầy để chúng con an tâm Thầy mình vẫn còn khỏe, hành đạo giúp đời. Mong Thầy hồi âm cho chúng con. Đầu năm mới kính chúc Thầy và các bạn đạo hải ngoại được an khang thịnh vượng trong ân đức của Thượng Đế.

TVT

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

VT con,

Thầy đã vui nhận được thư con và được biết tình trạng ở bên nhà, con đang lâm vào khổ cảnh thương mọi người nhưng không sao giúp đỡ được mọi người. Đó là tâm thành của người dân thân tu học,

hướng về triết giới thanh cao, không màng lợi danh và không sợ bệnh hoạn. Tâm hồn lúc nào cũng dũng mãnh, hướng về nguyên lý của Trời Đất mà hành sự, tức là xây dựng cho mình triết tâm giới. Cần khổ để hiểu sự sai lầm của chính mình nhiên hậu mới cải thiện được đời sống. Nếu than khổ thì chỉ có gia tăng nghiệp lực mà thôi. Sự hiện diện của các con ở mặt đất này, không phải mới trong một kiếp này, nhưng đã nhiều lần luân hồi để nhận một thể xác ô trược tràn đầy sự kích động và phản động nhiên hậu các con mới hiểu được giá trị của sự nhịn nhục mà chư Tiên chư Phật đã thành công. Vậy nhân cơ hội này các con còn nhớ đến Thầy, nhớ đến Thượng Đế là duyên may của người tu học. Chúng ta sẽ không còn bơ vơ nữa, dù cho ở bất cứ hoàn cảnh nào, đồng thanh tương ứng đồng khí tương cầu, gia công tu luyện, các con sẽ đạt pháp. Còn về ngành y học, phải cố gắng lo tu, sửa mình và cứu mình trước nhiên hậu từ quang của con sẽ thay đổi tất cả tần số ô trược trong xứ, mà tất cả những vị truyền pháp trên thế giới đang bồn ba trong tinh thần cứu độ. Vậy các con vẫn còn duyên lành gặp được pháp quý, cố gắng thực hành từ quang phát triển, đó là khí giới tình thương và đạo đức, sẽ cứu độ quần sanh ở tương lai. Con có tâm tu thì Thượng Đế sẽ chuyển cho các con có đầy đủ phương tiện và các con đã nghe tiếng Thầy, một thân đi khắp năm châu thực hiện những gì người tu cần thiết là Thầy sẽ phục vụ ngay. Tinh đạo quân bình sẽ đạt được sáng suốt tin yêu vô cùng. Thầy xa mọi người bằng xác, nhưng tâm của Thầy không bao giờ xa. Tinh thần của Thầy ngày hôm nay vẫn tốt, nhớ được từ li từ tí, ma quỷ có hoành hành nhưng không gạt được Thầy đâu. Đây là niềm vui của các con. Các con đang sống trong thức bình đẳng của Thầy, rồi đây chúng ta sẽ tương ngộ. Cố gắng tu đi, giải được nghiệp tâm của chính mình, thì mới thật sự là không còn bệnh hoạn nữa. Nếu còn nghiệp tâm là người mất trật tự, tức là người bệnh hoạn. Các con dân thân tu theo PLVV phải thực hành đứng đắn. Con thử nghĩ một thân một mình, ở khắp thế giới xa lạ, nhưng vẫn hành pháp và dẫn được mọi người cùng tiến thực hành tới nơi, thì Diêm Vương cũng không có quyền hỏi tội chúng con nữa, vì các con đêm đêm lo tu, tức là lo sự xán lạn của phần hồn ở tương lai, chứ không phải ngu muội như những người trần tục, tham lam mà không biết tự cứu. Hình ảnh trong trắng sẽ hiện nơi tâm của các con, nếu các con thực hiện đứng đắn, chứ không phải lấy hình màu xanh đỏ của Thầy là đạt pháp đâu. Sự thật là sự thật, không thể thay đổi. Nếu các con thay đổi thì sẽ bị

Diêm Vương hỏi tội. Nếu các con thiện nhiều, thì sẽ đóng góp cho quần sanh càng ngày càng thoát nạn. Đó là thực sự thực hành từ thiện, chứ không phải loại từ thiện của đôi môi. Thầy năm nay cũng 74 tuổi rồi, vẫn làm việc từ đời lẫn đạo, phục vụ tất cả mọi người bằng lòng tu. Từ đây về sau, Thầy sẽ dẹp bỏ những phần tu giả, và chỉ cứu giúp những phần tu thiệt mà thôi. Chúc các con thành tâm hướng về Thiên Quốc mà thực hành, thì chúng ta không bị lụn bại trong quê nghèo hèn hiện tại đâu. Chúc các con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

Việt Nam ngày 27 tháng 1 năm 1997
Con dập đầu đánh lễ kính lạy Thầy,

Kính thưa Thầy,

Trước hết con xin dập đầu cảm tạ Thầy đã diu dắt chúng con từ những đứa vô minh ngu muội đến sự sáng suốt thanh cao qua chân lý cũng như đạo hạnh của Thầy mà chúng con nguyện học suốt trong cuộc hành trình trở về nguồn cội khi tiểu hồn chưa hoàn tất chu kỳ tiến hoá của nó.

Qua thư của mợ con, Thầy đang trông thư con để dẫn dắt một cùng tử còn đang tập tễnh trên đường trở về nguồn cội. Thầy ơi! Con rất rung động trước tình thương vô ngã đó, cũng như con đã từng khóc ngất khi hay tin Thầy sắp xa chúng con, một đấng Cứu thế có thể nói suốt đời lo cho sự tiến hoá của nhân loại, hoằng hoá đạo khắp nơi nơi, nói từ lúc có răng cho đến hết răng cũng chưa được bao nhiêu đứa thức tỉnh. Ôi! Vì sự ngu muội vô minh đã bao bọc chúng con từ bao nhiêu kiếp rồi Thầy ơi. Chúng con quyết chí tu, phát hùng tâm gắng sức phấn đấu để quyết lòng trở về nguồn cội hầu đáp tình Cha, Thầy đã tận độ chúng con trong giai đoạn chót này.

Bạch Thầy, say đây con kính trình bày tâm tư và sự tu tập của con: Vào năm 1982 đến tháng 5/1984, con và ba của con tu học theo PLVVKHHB qua sách Tôi Tầm Đạo 1,2,3. Trong thời gian đó, con có những hiện tượng sau:

- Sức khỏe mạnh tốt, những bệnh tật như táo bón, nóng sốt khi thay đổi thời tiết không còn nữa.

- Lỗ tai luôn nghe tiếng ve kêu khoảng 1 tháng
- Bản thể thanh nhẹ, tâm hồn luôn vui hoà, dễ tha thứ.

Đến khoảng cuối tháng 5/1984 ba con mới dắt dẫn con đến ông cậu của con là ông Bảy Tương, đệ tử của ông Cao Minh Thiên Sư, ông con bắt phải trường chay, tập theo pháp của ông. Trong thời gian này con có hiện tượng như khi ngồi thiền được nhắc bổng lên khỏi giường, bộ đầu rút mất. Khoảng cuối năm 1984 thì ông con quy tiên, con đành bơ vơ, không dám tập theo pháp ấy nữa vì không còn ông chỉ dẫn. Sau đó, con lại tu tập theo PLVV, tu cầm chừng, vừa đi làm vừa tu, tâm con lúc nào cũng ray rứt, muốn được có Thầy bạn dìu dắt, đêm đêm con cầu nguyện ân trên ban cho con gặp được chánh pháp, con quyết rút ráo tu để trở về nguồn cội.

Vào một buổi trưa năm 1994, sau khi làm buổi sáng, con đi ăn cơm trưa thì gặp một em bạn trai cũng cùng ăn chay, ngồi sát bên con mà con không nhìn ra vì ngày nay nó thay đổi hình dạng trong sáng khác hơn hồi còn làm chung sở với con mà lại ăn chay trường nữa, con mới hỏi tới tu pháp nào và cho địa chỉ đến để dẫn dắt con. Thế là con đã vào Thiên Đạo mà con đang tu tập kể từ 6/8/95 cho đến nay. Đường lối của TD là dẫn dắt con người trở về với cội nguồn là hợp nhất cùng Thượng Đế bằng cách khai thông bản thể, khai mở Thiên môn (*luân xa số 7 ở trung tim bộ đầu*) để khai thác phát triển diện quang sẵn có của chính mình và phối hợp với nguồn năng lực bất tận của càn khôn vũ trụ hầu phát triển quyền năng tối thượng mà phăng lần trở về phục hồi ngôi Toàn giác. Cách thực hành: co lưới, rã kẻ rã mật niệm hồng danh Thượng Đế, tưởng nơi trung tim bộ đầu, vừa niệm vừa tưởng mình hợp nhất cùng Thượng đế. Sau đó, nghĩ chúc phúc ban sự sáng suốt cho muôn loài vạn vật, cứ như thế liên tục luôn luôn tập trung tư tưởng hướng tâm về Trời, từ trung tim bộ đầu trực chỉ về trung tâm sinh lực càn khôn vũ trụ, hằng đi niệm, đứng niệm, ngồi niệm, nằm niệm, càng khổ càng niệm. Cha mẹ của con cũng hành như thế. Mẹ con đã hết bệnh tim. Riêng con có những lúc được Cha Trời trực tiếp giảng dạy những điều hiểu bằng tư tưởng mà con thắc mắc. Sau đó, con thấy tâm hồn nhẹ nhàng sung sướng nhập định dễ dàng mà trước đó tâm hồn con động loạn vì bài học của mình.

Thầy kính, Thầy có giảng Phật Trời ở trong con chẳng đâu xa, vì thế chúng con tất cả đều có thiên tánh và con đã đánh thức để quyết phát triển thiên

tánh đó. Con phải giữ, phải tuân giới luật, con phải gắng hành tam công không sót và con luôn luôn chuẩn bị thân tâm xứng đáng với hồng ân của Cha Thầy.

Con luôn nhớ lời Cha dạy: “Điều mình học hỏi được, cái đó là cái chơn và con đi vào bất cứ môi trường nào cũng để học hỏi, để kiếm cái chơn đó” và “Đạo nào cũng của Thầy ban tất cả. Lòng các con tà, đạo chánh cũng thành tà, đó các con!”. Do những lời Cha đã dạy mà con hồn nhiên hành pháp và con không chấp phương tiện chỉ nương để về mục tiêu của con là hợp nhất cùng Thượng Đế. Thầy cũng từng dạy chúng con hãy dừng mảnh tu, dám tu, dám tiến, chúng con luôn nghe lời Cha Thầy dạy dỗ.

Thầy ơi! Chính Cha, Thầy đã đánh thức chúng con trong tình yêu thương thấm thiết qua minh triết, qua con cấp cứu.

Con tha thiết dập đầu kính đánh lễ Cha, Thầy, nguyện lập chí tu hành tinh tấn, ngày đêm luôn nhớ về nguồn cội, con quyết siêng năng tu học đáp tình Cha, Thầy để bằng mọi giá con phải tranh thủ trở về với Đại hồn Cha.

Dầu ngã quy con đứng lên quyết chiến
Dù nát thân, hồn sẽ đền thiên đàng

Đề con:

Nguyện gánh vác càn khôn cho vẹn nợ
Nợ quần sinh và nợ cả ơn Cha!

Thành tâm đánh lễ,
Thiên Đệp kính lạy.

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Đệp con,

Thầy vui nhận được thư con ngày 27/1/97, được biết con đã và đang nuôi dưỡng một tinh thần dũng mãnh hướng về Thượng Đế mà thực hành. Đó là điều may của nhân loại. Con càng nhìn sự đau khổ của toàn dân, cũng như tâm thân của chính con, con lại càng tu tiến hơn, vượt khỏi tần số ô trược của hồng trần đã và đang bao vây lấy chính con, tương lai con sẽ tận hưởng tranh Trời tốt đẹp đã có từ lâu, thể gian gọi là nguồn cội. Muốn biết được Cha thì chúng ta phải phân tách rõ ràng tinh Cha huyết Mẫu mới cấu trúc thành thể xác của con hiện tại. Nếu con bằng lòng thực hành PLVVKHHBPP, khứ trược lưu thanh thì sẽ lưu giữ khí tinh trụ ngay trung

tim bộ đầu của con, nhiên hậu mới hòa hợp với tinh ba của vũ trụ càn khôn. Tinh hóa khí, khí hóa thần, thần hoàn hư. Con sẽ có một hình thể duyên dáng nơi thanh nhẹ để tiến về đó hầu Cha, thì mới thực sự biết Cha là ai. Các tôn giáo cũng dạy con người phải biết hiếu thảo với cha mẹ, nhưng chưa phân tách rõ rệt như Thầy. Ngày hôm nay con có duyên lành được nghe qua những lời giảng dạy của Cha, minh triết tận độ quần sanh, cộng với PLVVKHHB mà con đang thực hành thì đường đi sẽ không bị sai lạc. Chung quy cũng phải thực hành chứ không phải ôm lý thuyết của Cha mà đạt đến kết quả đâu. Tại sao con phải Soi Hồn, Pháp Luân, Thiên Định. Ba pháp này nếu con thực hành đúng đắn thì con sẽ thấu triệt chính con, và biết được sự hiện diện của con ở mặt đất để làm gì. Phải dần thân dừng mãnh thực hành đúng đắn, khai triển trực giác của chính con, thì con sẽ là con quý của Cha yêu và Thầy. Nếu ngược lại, đâm đầu đi tìm Phật, tìm Cha mà không hành PL để tự khai triển thì sẽ mất Cha và mất con luôn. Chúng ta sống trên đời này, nhờ tu học, gói ghém được một chút sáng suốt, vậy chúng ta phải bằng lòng hướng về ánh sáng vô cùng tận mà tiến hóa đến nơi ổn định vô cùng của Đại Hồn Cha. Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

THƯ XIN CỨU TRỢ TỪ VIỆT NAM

Đà Nẵng 12 tháng 1 năm 1997 (*4 tháng 12 Nhâm Tý*)

Nam Mô A Di Đà Phật.
Kính gởi Hội Ái Hữu Vô Vi Hoa Kỳ,

Lời đầu tiên của bản đạo gởi về Hội Vô Vi là một lời chúc toàn thể những tu sĩ trong hội và nhân dân Hoa Kỳ được ngày và đêm đều an lành.

Kính thưa Hội, vừa qua bản đạo có tìm hiểu và tu theo PLVVKHHBPP cho nên bản đạo đã hiểu được ít nhiều về đạo thiên, nay có cơ duyên bản đạo muốn biết thêm về sự thiên qua băng video để nắm vững trong lúc thiên cho đạt được kết quả khả quan. Bản đạo có đôi dòng gởi đến hội để giúp đỡ bản đạo nắm vững sự tu tập trong khi hành thiên và cũng giới thiệu để hội được rõ về tên tuổi của bản đạo: NTKC (*tên*), pháp danh Quảng Chánh, 36 tuổi hiện ở tại tổ H, thôn Bình Thuận xã Hoà Phát, nay đã

chuyển khu vực này về gia nhập thành phố Đà Nẵng vì mới gia nhập chưa phân rõ địa chỉ mới, xin quý hội liên lạc cũng bản đạo qua địa chỉ tạm: Kiều Chinh số nhà 77, đường Hùng Vương, TP Đà Nẵng (*sau bì thư nhờ chị Diệp chuyển hộ đến Kiều Chinh*).

Kính thưa hội, gia đình bản đạo hiện nay gồm một vợ chồng 4 con 2 trai 2 gái, cho nên sự sống đơn thuần và khó khăn. Nhưng thưa tổng hội, sự an nhiên tự tại của một người đã đi vào con đường thiên, giúp cho bản đạo quen dần trong cuộc sống không hay, nhận trong thanh điển của lúc thiên định, bản đạo có thấy một vị cho bản đạo biết rằng có địa chỉ của hội, và sau đó đúng, bản đạo đã tìm ra địa chỉ trong một cuốn sách. Trong lúc đang gặp điều gay cấn mà các vị có thể giúp đỡ bản đạo qua tình thương bản đạo cũng xin trình bày hoàn cảnh như sau:

Trước đây từ lúc sơ sinh đôi mắt của bản đạo đã bị đục lệch thủy tinh thể, nhờ có sự giúp đỡ của một vị cha đỡ đầu đã đưa bản đạo đến bệnh viện Quân Y nhận là con của ông ấy để khai giấy tờ và mổ được một con mắt cách đây đã 12 năm, là năm Ất Sửu (1985) đến nay còn lại một con mắt vẫn chịu đề mù, mà không có điều kiện để mổ vì trong gia đình không có ai lo được kinh tế chính để nuôi con, chồng thì đau tim, may nhờ pháp thiên mới đỡ chứ không thì chết mất, cho nên không làm việc nặng được, chỉ có một mình bản đạo và một con trai lớn nhất là 16 tuổi phải nghỉ học để làm phụ giúp mẹ nuôi cha và em. Bây giờ nếu bản đạo mổ mắt nằm điều trị phải 3 tháng sau mới có thể hoạt động lại thì trong thời gian này gia đình sẽ sinh sống bằng cách nào. Bởi vậy bản đạo viết thư này kính gởi đến tất cả Hội Ái Hữu, ai có lòng bác ái hãy giúp đỡ cho bản đạo dù của ít lòng nhiều để bản đạo có thể mổ thêm một mắt nữa vì đã đến lúc đau nhức và không thấy gì nữa, chỉ cạy vào mắt đã mổ trước, để lâu sợ ảnh hưởng đến mắt kia, vì đục mà còn lệch, chứ phải đục không thì dễ. Kính thưa tất cả quý đồng đạo tôi nói ra đây là lời kêu cứu cuối cùng của tự mình để tìm đến với tình thương đồng đạo tất cả những ai đã có lòng giúp đỡ tôi xin tỏ lòng thành thật biết ơn và hẹn quý vị trong kỳ Long Hoa Hội sẽ gặp. Kính thư xin chúc quý vị hưởng một mùa xuân an lạc nhất. Kính bút.

Nam Mô A Di Đà Phật.

Pháp danh Quảng Chánh
NTKC

THƯ HỎI ÂM CỦA THẦY TÁM

Chúng tôi đã nhận được thư chị đề ngày 12/1/97 được biết chị có tâm tu và đã nhận lãnh một pháp danh Quảng Chánh, tức là loanh quanh cuộc đời cũng phải bước về đường chánh mà đi. Ngày nay chị được biết tới Vô Vi mà cầu cứu, đó là duyên lành mà thôi. Nếu chúng ta là người tu, có tâm hướng về Trời Phật thực hành, thì chắc tương lai cũng sẽ được cứu. Người tu dẫn thân hành đạo bằng tâm thì mới thật sự cứu đời, nếu bằng áo mão thì sẽ tạo sóng song mê cho chúng sanh mà thôi. Chúng tôi là người tu thực hành, có gì nói nấy, ăn thiệt làm thiệt, sửa thiệt, không nói lý Phật mà không thấu triệt. Nếu chúng ta tu Phật, phải biết được luật nhân quả của Trời Đất. Nhân tốt thì quả tốt, nhân xấu thì quả không ngon. Hiểu được điều này, nên nhịn nhục và sửa mình thì nhiên hậu mới có cơ hội tiến hóa. Trời Phật không đui, nhưng người đời hay làm tội mà thôi. Tâm làm thì thân chịu. Người tu phải nhịn và phải chịu nhục mới thật sự là người tu. Chị đã có

duyên lành tỏ thể với chúng tôi. Chúng tôi là người tu thực hành, xa quê hương, xa đất tổ, xa Trời Đất, nhưng ngày hôm nay chúng tôi được vun bồi tâm thức nhẹ nhàng, thì chẳng có xa ai cả. Tôi có vài câu để bàn bạc cùng chị để chị thấy rõ nghiệp lực của chị hơn, hướng tâm về PLVVKHHBPP mà tự giải nghiệp tâm thì điều lành sẽ đến. Tu đứng đắn, hết lo tức là hết nghiệp. Mọi điều sẽ tiến tốt đẹp ở tương lai. Đó là do sự dày công của chính chị, vì chị đã nguyện với Trời Phật: tu theo Phật thì phải khổ, gặp khổ không than, gặp lửa không sợ, đó là tâm hồn dứt khoát theo Phật. Chưa thành Phật thanh nhẹ thì không bao giờ có cơ hội dự đại hội Long Hoa. Tâm hồn không phát triển thì Long Hoa nào mời chúng ta đến dự? Vài lời thô thiển của chúng tôi, mong chị thông cảm, cảm thông cho người thực hành thích nói thật và không thích nói láo. Kính chúc anh chị và gia đình vui khỏe, tự giữ niềm tin để thoát nạn.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Hẹn tái ngộ trong tuần tới !!!

Copyright (C) by Lương Sĩ Hằng & VôViLED. All rights reserved
